

अवकृष्ट (von कर्ष् mit अव) adj. 1) *fortgezogen* N. 10, 28. — 2) *ausgestossen* AK. 3, 1, 39. H. 440. — 3) *abgenommen, kleiner geworden* KĪTJ. Çr. 2, 8, 13. 26, 7, 18. — 4) *niedrig, eine niedrige, wenig geachtete Stellung einnehmend*: पणो देयो ऽवकृष्टस्य (प्रेष्यजनस्य) षडुत्कृष्टस्य वेतनम् M. 7, 126. अवकृष्टजातिः 8, 177. चान्द्रायणं चरेत्सर्वानवकृष्टानिहस्य तु JĀG. 3, 262. प्रतिकर्तुं प्रकृष्टस्य नावकृष्टेन युज्यते R. 4, 17, 47.

अवकृति (von कल्प् mit अव) f. *das für-möglich-Halten*: अनवकृति P. 3, 3, 145. 8, 1, 62, Sch.

अवकेश (1. अव + केश) adj. *herabhängende Haare habend* AV. 6, 30, 2.

अवकेशिन् (von 1. अव + केश) adj. *unfruchtbar* AK. 2, 4, 1, 7. H. 1116.

अवकालि = अवकृष्टः कोकिलया P. 2, 2, 18, VArtt. 6, Sch.

अवकाल्व (अवका + उत्त्व) adj. *von Avakā-Pflanzen umhüllt*: ओषधयः AV. 8, 7, 9.

अवक्ल (3. अ + व^०) adj. *ohne Mündung, von Geschirren* Suçr. 2, 7, 1. 16.

अवक्रान्तिन् (von क्रान्त् mit अव) adj. *anstürmend, vom Stier* RV. 8, 1, 2.

अवक्रन्द (von क्रन्द् mit अव) m. *das Brüllen, Wiehern* VS. 22, 7, 23, 1.

अवक्रय (von क्री mit अव) m. 1) *Vermiethung, Verpachtung* JĀG. 2, 238. — 2) *Pachtgeld* P. 4, 4, 50. = राज्याह्यं द्रव्यम् SIDDH. K. Preis AK. 2, 9, 80.

अवक्रामिन् (von क्रम् mit अव) adj. *entfliehend*: बन्धमिवावक्रामी गच्छ् कृत्यं कृत्याकृतं पुनः AV. 5, 14, 10.

अवक्लिप्तपद्म (अ^० + प^०) in umgestellter Ordnung zusammeng. gaṇa राजदत्तादि.

अवक्लोद् (von क्लिद् mit अव) m. *das Herabträufeln* Vop. 26, 174.

अवक्षयण (von क्षि mit अव) n. *Mittel zum Löschen*, z. B. ein Deckel um Kohlen zu ersticken, in der sprichwörtlichen Redensart: तं हि प्र-तिष्यायोवाच त्वं स्विच्छाकाल्य ब्राह्मणा उत्मुकावक्षयणामक्रताः इति Çr. Br. 11, 6, 3, 3. त्वं स्विदिमे ब्राह्मणा झङ्गारावक्षयणामक्रताः इति 14, 6, 9, 19 = Bṛh. Ār. Up. 3, 9, 18; dem Sinne nach s. v. a. *hast du dir für die Brahmanen die Finger verbrennen sollen?*

अवक्षाम (von क्षम् mit अव) m. *Abfindung*: शूने पेष्टमिवावक्षामं तं प्र-त्यक्ष्यामि मृत्यवे AV. 6, 37, 3.

अवक्षेप (von क्षिप् mit अव) m. *das Schelten, Tadel* P. 6, 3, 73, VArtt.

अवक्षेपण (wie eben) 1) n. a) *das Hinabwerfen* (Gegens. उत्क्षेपण), eine der fünf Grundbewegungen Bṛāh̥sp. 5. — b) *das Niederwerfen, Ueberwältigen* P. 1, 3, 32. Vop. 23, 25. — c) *Tadel, Geringachtung* P. 5, 3, 95. 6, 2, 195. — 2) f. णी *Zügel* H. 1232.

अवखण्डन (von खण्ड् mit अव) n. *das Zertheilen, Zersplittern* Çāṅk. zu Bṛh. Ār. Up. 5, 7. Vop. 11, 3, v. l.

अवखार्द (1. अव + खार्द) m. *vergebliches (leeres) Kauen, Hungerleiden*: नात्रावखार्दो ऋस्ति वः RV. 1, 41, 4.

अवगण (1. अव + गण) adj. (von seinem Haufen getrennt) allein H. 1457, Sch.

अवगणन (von गण् mit अव) n. *Verachtung* H. 1479, Sch.

अवगाण्ड (अ^० + ग^०) m. *Blüthe auf dem Gesicht* TRIK. 2, 6, 17. — Vgl. युवगाण्ड.

अवगति (von गम् mit अव) f. *Erkenntniss* ĠATĀDH. im ÇKDr. ब्रह्माव^० Çāṅkar. in WIND. Sāncara 108. Sāh. D. 5, 17.

अवगर्थ (wie eben) adj. *der sich früh morgens gebadet hat* Uṇ. 2, 9.

अवगतव्य (wie eben) adj. *zu beurtheilen*: न दोषेणावगतव्यं कैकेयी भरत तया । रामप्रब्राजनं ह्येतत्सुखोदकं भविष्यति ॥ R. 2, 92, 29.

अवगम (wie eben) m. *Verständniss, Erkenntniss, das Kennenlernen, Erfahren*: आत्मनावगमं कर्त्तुं sich selbst von Etwas überzeugen HIT. II, 136. प्रत्यक्षावगम adj. BHAG. 9, 2. एतदृताताव^० KATHĀS. 5, 37.

अवगमन (wie eben) n. *das Erfahren, Kennenlernen* Vop. 11, 7.

अवगल्भ (1. अव + गल्भ) P. 3, 1, 11, VArtt. 3. Davon denom. अवग-ल्भते, अवगल्भोचक्रे ebend.

अवगाढ (von गाढ् mit अव) adj. 1) *eingetaucht* KĪTJ. Çr. 15, 4, 26. 20, 5, 14. अवगाढः — शोकसागरम् R. 2, 59, 28. अमृतद्रुमिवावगाढो ऽस्मि ÇĀK. 100, 17. अवगाढम् — सलिले MBH. 1, 5300. पूर्वापरसमुद्रावगाढः — सानुमान् ÇĀK. 99, 15. — 2) *worin man sich eintaucht, badet*: अवगाढा (गङ्गा) च पीता च पुनात्यासप्तमं कुलम् MBH. 3, 8236. — 3) *vertieft* (Gegens. अ-युज्यते), *tieftlegend*: पदपङ्क्तिः ÇĀK. 86. Suçr. 1, 283, 17. 326, 13. — 4) *versteckt, stockend*, vom Blut Suçr. 1, 353, 3. — Vgl. गाढ.

अवगाद m. *ein hölzernes Geschirr zum Ausschöpfen des Wassers aus einem Boote* HALĀJ. im ÇKDr.

अवगाह (von गाह् mit अव) m. = वगाह Vop. 3, 171. *Eintauchung, Waschung, Baden* Suçr. 1, 78, 12. 182, 8. Rr. 1, 1. सलिलाव^० ÇĀK. 3. ज-ल्लाव^० RAH. 5, 47.

अवगाहन (wie eben) n. dass. Suçr. 2, 133, 14. ÇĀṅGĀRAT. 1. यमुनाक-च्छमवतीर्य प्रकाममुदकपानावगाहनं कृत्वा PAṆĀT. 31, 2. पीनोत्तुङ्गकुचाव-गाहनं *das sich - im Busen - Vergraben* PRAB. 57, 11, v. l. für अवगूहन.

अवगाहे (dat. von अव - गाह्) ved. P. 3, 4, 14, Sch.

अवगुण्डन (von गुण् mit अव) n. 1) *Schleier, Hülle* ÇABDAR. im ÇKDr. ऽसवीता SĀH. D. 47, 8. तिमिरावगुण्डनपटत्वे विधत्ते त्रिधुः 6. वधूश-ब्दाव^० MĀKĀH. 66, 21. — 2) *eine bes. Art von Finger Verbindung bei reli- giösen Ceremonien*: मुद्राविशेषः । तथा च तत्त्वसारे । सव्यकुस्तकृता मु-ष्टिदीर्घाधोमुखवर्तनी अवगुण्डनमुद्रेयमभितो धामिता मता ॥ ÇKDr. — 3) *das Kehren* ÇKDr.

अवगुण्डनवत् (von अवगुण्डन) adj. *verschleiert* ÇĀK. 110.

अवगुण्डिका f. = अवगुण्डन 1. TRIK. 2, 6, 35.

अवगूहन (von गूह् mit अव) n. *das Verstecken* KĪTJ. Çr. 8, 8, 15, 24. — पीनोत्तुङ्गकुचावगूहनं PRAB. 57, 11. Sch.: = अलिङ्गन; es ist aber wohl die Lesart अवगाहन vorzuziehen.

अवगृह्य (von ग्रह् mit अव) adj. *trennbar, von grammat. Zusammen- setzungen* RV. Prāt. 5, 20. P. 3, 1, 119, Sch.

अवगोरण (von गुर् mit अव) n. *das Drohen, das zum - Angriff - Mie- nemachen* BRĀHMANA im ÇKDr.

अवयर्ह (von यर्ह् mit अव trennen) m. P. 3, 3, 51. 1) *die in den Le- seweisen (Pāṭha) des Veda übliche Ablösung der Theile eines comp. (nach dem weitem Begriffe), z. B. einer praep., der Endung des superl. u. s. w. Das, wovon abgelöst wird, steht im instr., z. B. पूर्वेणावयर्हः* AV. Prāt. 4, 7. 42. 125. RV. Prāt. 15, 10. TAITT. Prāt. 1, 4. 5. P. 8, 2, 16, VArtt. 2. 4, 2, 36, VArtt. 4. KĀC. zu 8, 3, 109. 6, 3, 98, Sch. अवयर्हः पदस्य 3, 3, 45, Sch. — 2) *der Trennungspunkt, Zwischenraum einer solchen Auf- lösung* (welcher RV. Prāt. 1, 6 genauer अवयर्हत्तर n. heisst): समासे